

stærkeste Vidnesbyrd om den Udvikling i Forfatningsforhold, som har fundet Sted i de sidste 17 Aar, at vi nu allerede 17 Aar efter denne Lovs Udstedelse høre en saadan Dom over Forholdene i Modsætning til den Tilfredshed, som aabenbart viste sig i Jannar 1840 ved denne Lovs Udstedelse. Hvorledes ere Forholdene ordnede for Tiden? For Tiden er der jo to Afdelinger af Communalbestyrelsen, nemlig Magistraten og Borgerrepræsentationen. Magistraten bestaaer fortrinsviis — jeg seer her bort fra Raadmændene, som spille en underordnet Rolle — (Jacobsen: Saa!) ja, Raadmændene kunne gjøre megen Gavn, men i det Hele spille de dog ikke en fremragende Rolle, det kan ikke være nogen Hemmelighed for den ærede Rigsdagsmand; disse Raadmænd vælges, som bekendt, paa 12 Aar med højere Stadsfæstelse — af kongevalgte Borgermestere, valgte paa Livstid, og en kongevalgt Dverpræsident; det er den nærværende Tilstand med Hensyn til den ene Deel af den communale Bestyrelse; den anden Deel af Communalbestyrelsen er Borgerrepræsentationen. Hvad angaaer Forholdet mellem disse to Afdelinger af Communalbestyrelsen gjælder, som det ærede Thing vil erindre, den Regel, at i Tilfælde af Meningsulighed kan Sagen indstilles til Regjeringens Afgjørelse, saa at Regjeringen i den Henseende ikke er bunden til Borgerrepræsentationens Anskuelse. Sagerne kunne altsaa i Tilfælde af Meningsulighed imellem Magistraten og Borgerrepræsentationen indstilles til vedkommende Ministers Afgjørelse. Det er dette Sagens rettlige Grundlag, som vi maae have for Øie, naar der er Spørgsmaal om Bedømmelsen af det Lovforslag, der foreligger. Det er maaffee heller ikke af Veien her at minde om Sagens reent faktiske Stilling. Det vil maaffee erindres, at man endogsaa for omtrent et Par Aar siden i Borgerrepræsentationen har sagt, at Magistraten var i en Oplosnings-tilstand; det var upaatvivleligt noget overdrevent, og Magistraten er siden den Tid noget restaureret, men ganske vist er det, at Forholdene ere saadanne, at der er Trang til en Reorganisation, det kan ikke længere staae saaledes hen; en Reorganisation af Personalforholdene vil findes nødvendig. Forholdet stiller

sig nu netop saaledes, at den Afgang til at vælge Borgermestere under Kongens Approbation, som Lovforslaget vil hjemle Borgerrepræsentationen, uden stor Vanskelighed efter Lovens Udstedelse kan komme til Anvendelse og blive en Virkelighed, men saaledes vil Sagen ikke staae adaare; det vil være fuldkommen nødvendigt, at de svævende Forhold, som i saa Henseende finde Sted, finde en Ordning. Det vil blive nødvendigt, at der i saa Tilfælde beffikkes Borgermestere, det gaaer ikke an, at Administrationsforholdene længere staae hen, saaledes som de for Diebliffet gjøre det. Det er maaffee endog kun med en Tilfidesættelse af det strengeste administrative Hensyn, at man har kunnet lade det staae hen saaledes, at Loven, hvis den nu vedtages, virkelig nu umiddelbart vil komme til Anvendelse saaledes, at Borgerrepræsentationen strax vil kunne komme til at udøve denne afgjørende Indflydelse paa Borgermestrene. Der er derhos ogsaa en anden factiff Omstændighed ved denne Sag, som fortjener at erindres, og det er nemlig, at dette Spørgsmaal, som det blev bemærket af den ærede Rigsdagsmand, har været Gjenstand for en udtømmende og udsørlig Forhandling i Borgerrepræsentantsskabet og Magistraten, fortrinsviis da i Borgerrepræsentantsskabet. Det fortjener at erindres, at der var forskjellige Meninger om forskjellige Puncter, men at den Modstand, som blev gjort navnlig af det ærede Medlem, som idag først havde Ordet (Jacobsen), indskrænkede sig til en simpel Nægtelse, den indskrænkede sig, om jeg saa maa sige, til en Protest, men den fik ikke Form, ikke Skikkelse af noget som helst gennemgribende Udmannelsesforslag (Jacobsen: Jo!). Nei, den traadte ikke frem saaledes, at man kunde see, hvad det ærede Medlem i Grunden vilde, hvor han i Grunden vilde hen. Det ærede Medlem vilde ikke gaae med den ene Side, det ærede Medlem vilde ikke rigtigt heller gaae med den anden Side, og det ærede Medlem vil idag ikke gaae med Lovforslaget; men hvor det ærede Medlem vil hen, det veed i Grunden Ingen af os rigtigt. Vil det ærede Medlem, saaledes som den ærede Folkethingssmand, der havde Ordet næstefter ham (Frølund), have en betydelig Udvikelse af Valgret-